

Matthew 22

ASVh with Comments

Summary. The events described in this chapter are believed to occur in Jerusalem and the surrounding small towns around Jerusalem. In this chapter, the Lord Jesus interacts with His disciples, the Pharisees, the Sadducees, the Herodians, a Pharisee lawyer, and the multitudes. As He travels, His disciples follow Him, and people come to join His company. Whatever He teaches the disciples, people can hear; nothing is in secret, and it is always in the open. The interactions described in this chapter took place in public places as the Lord Jesus traveled and taught. Six main points can be summarized as follows:

บทความที่เด่น เชื่อว่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนี้ได้บอกไว้ในบทนี้เกิดในเยรูซาเล็มและในหมู่บ้านเล็กๆรอบๆเยรูซาเล็ม ในบทนี้ พระเยซูเจ้าได้ตอบกับเหล่าสาวก พวกฟาริสี พวกสะดูสี พวกเฮโรเดียส ทนายความพวกฟาริสี และผู้คนจำนวนมาก ในขณะที่พระองค์เดินทาง เหล่าสาวกของพระองค์ติดตามพระองค์ และผู้คนที่ตามมาร่วมด้วยกับพระองค์ อะไรที่พระองค์สอนเหล่าสาวก ผู้คนสามารถได้ยิน ไม่มีความลับใด และตลอดเวลามันเป็นอย่างเปิดเผย ความสัมพันธ์ที่พูดถึงในบทนี้อยู่ในที่สาธารณะเมื่อพระเยซูเจ้าได้เดินทางและได้สอน มีจุดสำคัญหกประการที่สามารถสรุปได้

1) The Lord Jesus tells a parable about the kingdom of heaven where He likens the kingdom of the heavens to a king (the Father) who gave a wedding feast for his son (the Lord Jesus). The meaning of the wedding feast in the parable is to show that the ultimate decision belongs to the Father and that the Father alone makes all the decisions. Preparing the kingdom started with the moment when the first nail pierced the Lord Jesus' skin. The parable talks about the time from the Lord Jesus' crucifixion until His second coming, when humans are called to follow Him. The parable describes three stages: the Father prepares for the feast, the calling of the guests, and the feast itself.

1) พระเยซูเจ้าบอกคำอุปมาเกี่ยวกับอาณาจักรของสวรรค์ที่ซึ่งพระองค์เปรียบเทียบอาณาจักรแห่งสวรรค์ที่พระมหากษัตริย์ (พระบิดา) ผู้ซึ่งได้จัดงานสมรสให้แก่บุตรชายของท่าน (พระเยซูเจ้า) ความหมายของงานสมรสเองในคำอุปมานี้เน้นเพื่อแสดงให้เห็นว่าการตัดสินใจทั้งสิ้นเป็นของพระบิดาและพระบิดาผู้เดียวที่ทำการตัดสินใจทั้งหมด เวลาแห่งการเตรียมอาณาจักรเริ่มต้นเมื่อตะปูตัวแรกที่ฝังลงบนหนังของพระเยซูเจ้า คำอุปมาพูดถึงเกี่ยวกับเวลาจากการถูกตรึงบนกางเขนของพระเยซูเจ้าจนกระทั่งการกลับมาครั้งที่สองของพระองค์ เมื่อมนุษย์จะได้ถูกเรียกให้ติดตามพระองค์ คำอุปมาเปรียบเทียบกับมีสามขั้นตอน พระบิดาเตรียมงานเลี้ยง การเรียกผู้ได้รับเชิญ และงานเลี้ยงมันเอง

2) The Pharisees and Sadducees plot to discredit the Lord Jesus in the eyes of His disciples, people, and rulers. The Lord has come to guide them, but they choose not to follow even if they acknowledge Him as a teacher, so the guilt is not with the Lord.

2) พวกฟาริสีและพวกธรรมาจารย์วางแผนเพื่อลบล้างพระเยซูเจ้าในสายตาของเหล่าสาวกของพระองค์ ประชาชน และพวกผู้นำ พระเจ้าได้มาเพื่อนำทางพวกเขา แต่พวกเขาเลือกที่จะไม่ติดตามถึงแม้ว่าถ้าพวกเขาเองยอมรับว่าพระองค์คือพระอาจารย์ ดังนั้นความผิดไม่ได้อยู่กับพระเจ้า

3) The Lord Jesus responds to the Pharisees' question, and He teaches about taxes. The Lord gives a simple answer and proves to the people that the wisdom of God is beyond the human mind and human understanding. 4) Responding to the Sadducees' question, Jesus teaches about resurrection. Through His answer, the Lord shows them that they do not know the Scripture and the power of God, but they are religious leaders.

3) พระเยซูเจ้าตอบคำถามของพวกฟาริสี และพระองค์สอนเกี่ยวกับภาษี พระเจ้าให้คำตอบง่ายและพิสูจน์ให้เห็นแก่คนนั้นว่าสติปัญญาของพระผู้เป็นเจ้านั้นสูงเหนือเกินกว่าความคิดของมนุษย์และความเข้าใจของมนุษย์ 4) พระเยซูตอบคำถามของพวกธรรมาจารย์ พระเยซูสอนเกี่ยวกับการฟื้นคืนชีพ โดยคำตอบของพระองค์นั้น พระเจ้าแสดงให้เห็นแก่พวกเขาเห็นนั้นว่าพวกเขาไม่รู้พระคำสอนและอำนาจของพระผู้เป็นเจ้า แต่พวกเขาเป็นผู้นำทางศาสนา

5) Responding to the lawyer's question, the Lord Jesus teaches us about the great commandments. The Lord gives us two commandments to live by. First, you shall love the Lord your God with all your heart, soul, and mind; second, you shall love your neighbor as yourself.

5) ตอบคำถามของพวกเขาด้วยความ พระเยซูเจ้าสอนเราเกี่ยวกับข้อบังคับอันยิ่งใหญ่ พระเจ้าให้แก่เราทั้งสองประการเพื่ออยู่รอด สิ่งแรก คุณจงรัก
พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าด้วยสิ้นสุดใจของคุณ วิญญาณ และความคิด สิ่งที่สอง คุณจงรักเพื่อนบ้านของคุณเหมือนดังตัวคุณเอง

6) The Lord Jesus asks the Pharisees a question about Himself. Then and now, people do not admit that the Lord Jesus is one hundred percent human and one hundred percent God. Through His question, the Lord Jesus wants to make them admit that He is the Son of God.

6) พระเยซูเจ้าถามพวกฟาริสีเกี่ยวกับพระองค์เอง ในเวลานั้นและในทุกวันนี้ คนไม่ยอมรับนั้นว่าพระเยซูเจ้าเองเป็นมนุษย์ร้อยเปอร์เซ็นต์และเป็น
พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าด้วยสิ้นสุดใจของคุณ วิญญาณ และความคิด สิ่งที่สอง คุณจงรักเพื่อนบ้านของคุณเหมือนดังตัวคุณเอง

22 ¹ And answering, **Jesus** spoke again in parables to them, saying,

¹ และตอบ **พระเยซู** ได้พูดอีกในคำอุปมาแก่พวกเขา พูดว่า

Comments 22:1. The wedding feast in this parable is given in the honor of establishing the kingdom of Heaven and pointing out to the real king who will rule over all the guests. It is hard for humans to understand the feelings of the Father and the Son, One in all but different in authority and duty. The Father has all the authority; the Son's duty is to rule over all. The parable describes three stages. First, the Father prepares for the feast, the hall, the table, the food, the guest list selection, the sending out of the servants, and the place where guests will sit at the table. The guests to sit at the table are the chosen ones, the Jews, and the invited ones, the Gentiles. The second stage is the calling of the guests, and the final and third stage is the feast itself.

ความหมาย 22:1. พิธีอภิเษกสมรสในบทนี้มีให้เพื่อให้เป็นเกียรติต่อการจัดตั้งอาณาจักรแห่งสวรรค์และซื่ออกมาถึงผู้ปกครองที่แท้จริงซึ่งจะ
ครอบครองเหล่าผู้เข้ามาพักทั้งหลาย มันเป็นการยากสำหรับมนุษย์ที่จะเข้าใจความรู้สึกของพระบิดาและพระบุตร ความเป็นหนึ่งในทั้งหมดแต่
แตกต่างกันในสิทธิอำนาจและหน้าที่ พระบิดามีอำนาจสูงสุด พระบุตรมีหน้าที่ปกครองเหนือทุกอย่าง คำอุปมาอธิบายถึงสามขั้นตอน ขั้นแรก พระบิดา
จัดเตรียมงานเลี้ยงอภิเษกสมรส ห้องโถง โต๊ะอาหาร รายชื่อแขกรับเชิญ การส่งผู้รับใช้ออกไปเชิญ และสถานที่สำหรับแขกผู้ได้รับเชิญจะนั่งที่ใดที่โต๊ะ
แขกที่นั่งที่โต๊ะคือผู้ที่ได้รับเลือก พวกเขา และผู้ที่ได้รับเชิญ คนต่างชาติ ขั้นที่สองคือการเรียกแขกผู้ได้รับเชิญ และท้ายสุดและขั้นที่สามคืองานเลี้ยง
มันเอง

Q: What is the time frame of the parable? **A:** The moment of preparing the kingdom starts with the time when the first nail has pierced the Lord Jesus' skin. The parable talks about the time when humans are called to follow the Lord Jesus: from His crucifixion until His second coming.

คำถาม กรอบเวลาของคำอุปมาคืออะไร? **คำตอบ** จุดเริ่มต้นของการเตรียมอาณาจักรคือเวลาเมื่อตะปูตัวแรกได้ทิ่มลงบนหนังของพระเยซูเจ้า คำ
อุปมาพูดถึงเกี่ยวกับเวลาเมื่อมนุษย์ได้ถูกเรียกเพื่อให้ติดตามพระเยซูเจ้า จากการตรึงบนกางเขนของพระองค์จนกระทั่งถึงการกลับคืนมาครั้งที่สอง
ของพระองค์

² The kingdom of **the heavens** has become like to a man, a king, who made a **wedding** feast for his son,

² อาณาจักรของสวรรค์ได้เป็นเหมือนคนผู้หนึ่ง กษัตริย์ผู้หนึ่ง ผู้ซึ่งได้จัดงานเลี้ยงแต่งงานให้บุตรชายของท่าน

³ and sent out his servants to call **those having been invited** to the **wedding** feast, and they **were not willing** to come.

³ และได้ส่งคนรับใช้ของท่านไปเรียกพวกผู้ที่ได้รับเชิญให้มาในงานเลี้ยง และพวกเขาได้ไม่ต้องการมา

Comments 22:2-3. “A man, a king” here refers to the Father, and “his son” refers to the Lord Jesus. Remember, the Bible always refers to the bride as being the Church of God and the bridegroom as being the Lord Jesus. “Wedding feast for his son” refers to when the Father prepares the kingdom for His Son to rule. The Father will prepare the wedding feast and bring the people He has in His plan. The call to this feast is already put deep in the heart of each individual because the Lord calls everybody, and everyone has the same chance to get to heaven. When the Father prepares the wedding feast for His Son, He will lead those who respond to the call in their hearts. The world corrupts many of those who have the call, and they turn against the call of God that was put inside their heart from the beginning.

ความหมาย 22:2-3 “ผู้หนึ่ง กษัตริย์ผู้หนึ่ง” ในที่นี้คือพระบิดา และ “บุตรชายของท่าน” นั่นคือพระเยซูเจ้า จำไว้ว่า ตลอดเวลาพระคัมภีร์กล่าวถึง
เจ้าสาวคือเป็นคริสตจักรของพระผู้เป็นเจ้าและเจ้าบ่าวคือพระเยซูเจ้า

“งานเลี้ยงแต่งงานให้บุตรชายของท่าน” ในที่นี้คือเมื่อพระบิดาเตรียมอาณาจักรให้ราชโอรสของพระองค์เพื่อครอบครอง พระบิดาจะจัดเตรียมงานอภิเษกสมรสและนำคนที่อยู่ในพระประสงค์ของพระองค์มาร่วมงาน คำเชิญเพื่องานเลี้ยงนี้ได้สลักไว้ในใจของแต่ละคนแล้วเพราะพระเจ้าเรียกทุกคน และทุกคนมีโอกาสเท่ากันที่จะไปสวรรค์ เมื่อพระบิดาเตรียมพิธีอภิเษกสมรสสำหรับพระบุตรของพระองค์ พระองค์จะนำผู้ที่ได้ตอบรับต่อคำเรียกในใจของพวกเขาใน โลกได้ทำให้หลายคนของพวกนั้นซึ่งมีเสียงเรียกได้เสียหาย และพวกเขาได้หันไปต่อต้านเสียงเรียกของพระเจ้าเป็นเจ้านั้นที่ได้ใส่ไว้ในใจของพวกเขาจากเริ่มแรก

“His servants” refers to the apostles and the whole company of disciples of about one hundred and twenty gathered together in the upper room in Jerusalem (First group of servants: see Acts 1:12-15). The Holy Spirit comes upon them, and they all go out to teach the Word to the Jews first. Before this anointing at Pentecost, they will not remember all the things the Lord has done. When the Holy Spirit comes upon them, the Holy Spirit will remind them of all the teachings of the Lord. The Holy Spirit has to be given; no human mind can remember every word after a long time has passed and be able to write it down to prepare the Bible. Only through the Holy Spirit is it possible to bring the knowledge about the Lord and write the Bible.

“คนรับใช้ของท่าน” คือเหล่าอัครสาวกและเหล่าสาวกที่ติดตามประมาณหนึ่งร้อยยี่สิบคนที่ได้ชุมนุมกันในห้องชั้นบนที่กรุงเยรูซาเล็ม (กลุ่มแรกของคนรับใช้ มองในกิจการของอัครสาวก 1:12-15) พระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จลงมาบนพวกเขา และพวกเขาทั้งหมดก็ออกไปเพื่อสอนพระเจ้าต่อพวกยิวก่อน ก่อนการเจิมในวันเพ็นเทคอสต์ พวกเขาจะไม่สามารถจำทุกสิ่งทีพระองค์ได้ทำ เมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ลงมาบนพวกเขา พระวิญญาณบริสุทธิ์จะเตือนพวกเขาทุกอย่างในคำสอนของพระเจ้า พระวิญญาณบริสุทธิ์ต้องได้มีให้ มนุษย์ไม่มีความจำที่สามารถจำได้ทุกคำหลังจากได้ผ่านเวลานานและสามารถบันทึกมันลงเพื่อเตรียมพระคัมภีร์ นอกจากนี้ผ่านโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์มันถึงจะเป็นไปได้ที่จะนำความรู้เกี่ยวกับพระเจ้าและเขียนพระคัมภีร์

“Those having been invited” refers to two groups of guests, the Jews first and then the Gentiles. The Jews who reject the call make the room available for the Gentile guests. That is when the second round of calling takes place (See Revelation 11:1 “... Rise and measure the temple of God and the altar and those who worship there.”) In Revelation 11:1, “Measure those who worship there,” refers to this selection mentioned in this parable that says, “those having been invited.”

“พวกผู้ที่ได้รับเชิญ” ในที่นี้คือผู้ที่ได้รับเชิญสองกลุ่ม พวกแรกคือคนยิวและหลังจากนั้นคนต่างชาติ พวกยิวที่ปฏิเสธคำเชิญทำให้มีที่เพิ่มสำหรับคนต่างชาติ นั่นคือเมื่อมีการเรียกครั้งที่สองเกิดขึ้น (มองวิวรณ์ 11:1 “... จงลุกขึ้นไปวัดพระวิหารของพระเจ้า และแทนบูชาและคำนวณคน ซึ่งนับสการในนั้น”) ในวิวรณ์ 11:1 “วัดพวกคนซึ่งนับสการ” ในที่นี้คือพวกเลือกสรรที่ได้กล่าวถึงในคำอุปมาที่นั่นที่ว่า “พวกผู้ที่ได้รับเชิญ”

4 Again he sent out other servants, saying, Tell those having been invited, Behold, I have made ready my dinner; my oxen and the fatlings have been killed, and all things are ready; come to the wedding feast.

4 อีกแล้วเขาได้ส่งคนรับใช้คนอื่นออกไป พูดว่า บอกพวกนั้นที่ได้รับเชิญ ดูเถิด เราได้เตรียมอาหารของเราเรียบร้อยแล้ว วัวและสัตว์ของเราที่ขุนไว้ได้ฆ่าแล้ว และทุกสิ่งก็เรียบร้อยแล้ว มายังงานเลี้ยงแต่งงานเถิด

5 But having paid no attention, they went away, one to his own field, then another to his merchandise;

5 แต่พวกเขายังคงไม่สนใจ พวกเขาได้ไปตามทางของพวกเขา คนหนึ่งไปยังไร่ของเขา แล้วอีกคนไปค้าขายสินค้าของเขา

6 and the rest having laid hold of his servants, mistreated, and killed them.

6 และที่เหลือได้จับคนรับใช้ของเขา ได้ทำให้ได้อาย และได้ฆ่าพวกเขาเสีย

Comments 22:4-6. The Father continues to call the selected ones, the Jews. Yet, they still do not respond and mistreat the servants. They do not only ignore; they do not even want to be called His people because the eyes of the world are fixed on them; they feel they are a laughing stock for the nations. Look at the majority of Christians; they feel like them as well. When it is close to the end times, it will get worse; the hearts of humans will become cold towards God and the living Word, and more and more, they will ignore the call.

ความหมาย 22: 4-6ก พระบิดายังคงเรียกเหล่าผู้ถูกเลือกสรร พวกยิว ยังคง พวกเขาายังคงไม่ตอบรับและกระทำไม่ถูกต้องต่อผู้รับใช้ พวกเขาไม่เพียงแต่ไม่สนใจ พวกเขาไม่ต้องการได้ถูกเรียกว่าเป็นประชาชนของพระองค์เพราะในสายตาของโลกได้อยู่บนพวกเขา พวกเขา รู้สึกว่าพวกเขาเป็นที่

หัวเราะเยาะของชนชาติ มองคริสเตียนส่วนใหญ่ พวกเขารู้สึกเช่นเดียวกันกับพวกเขาด้วยเช่นกัน เมื่อเวลาสุดท้ายใกล้เข้ามา มันจะแย่งชิงกันอีก ใจของมนุษย์จะเยือกเย็นต่อพระเจ้าและต่อพระเจ้าสอนแห่งชีวิต และจะมีมากและมากยิ่งขึ้น พวกเขาจะไม่สนใจต่อเสียงเรียก

There is a gap of time between each call (verse 3 and verse 4). The Lord's time is not the same as human time. After the Lord Jesus rose, many people heard what happened. From those who hear the good news, some will be chosen to have duty as servants.

ที่นั่นมีช่วงเวลาระหว่างการเรียกของพระเจ้าแต่ละครั้ง(ข้อเขียน3และข้อเขียน4) เวลาของพระเจ้าไม่เหมือนกับเวลาของมนุษย์ หลังจากที่พระเยซูเจ้าได้ฟื้นคืนชีพ หลายคนได้ยินว่ามีอะไรได้เกิดขึ้น จากเหล่าพวกที่ได้อินข่าวดี บางคนจะได้รับเลือกเพื่อให้มีหน้าที่ตั้งเป็นผู้รับใช้

7 And the king was angry; and having sent his armies, he destroyed those murderers, and burned their city.

⁷ และกษัตริย์ได้เกิดความโกรธ และได้ส่งกองทัพของท่าน เขาได้ทำลายเหล่าพวกฆาตกรนั้น และได้เผาเมืองของพวกเขา

Comments 22:7. This verse refers to the time when the Romans besieged and conquered the city of Jerusalem in 70 AD and destroyed and burned the temple and the city. But, this was their own fault for killing God's Son and God's servants, and that was when the Lord took away His hand of protection.

ความหมาย 22:7 ในข้อนี้หมายถึงเวลาที่พวกโรมันได้ยึดและได้ครอบครองกรุงเยรูซาเล็มในปี คศ ๗๐ และได้ทำลายและได้เผาพระวิหารและเมือง แต่ นี่เป็นความผิดของพวกเขาที่ฆ่าพระบุตรของพระเจ้าและผู้รับใช้ของพระเจ้า และนั่นได้เป็นเมื่อพระเจ้าได้ยกพระหัตถ์ของพระองค์ ออกจากการคุ้มครอง

As it is written in the Bible, all His children traveled with the Lord's help, and when they found a place to stay, they forgot what the Lord had done for them. The Lord removed His hand and let them face their own challenges by themselves. However, the love of the Lord never ends. They are His children and always will be His children; His Son comes into their nation.

ตามที่มันได้เขียนในพระคัมภีร์ เด็กๆของพระองค์ทั้งหมดได้เดินทางไปด้วยความช่วยเหลือของพระเจ้า และเมื่อพวกเขาหาที่พักได้ พวกเขาก็ได้ลืมสิ่งที่พระเจ้าได้ทำเพื่อพวกเขา พระเจ้าได้ยกพระหัตถ์ของพระองค์ออกและปล่อยให้พวกเขาเจอความยากลำบากของพวกเขาโดยตัวพวกเขาเอง อย่างไรก็ตาม ความรักของพระเจ้าไม่เคยสิ้นสุด พวกเขาเป็นเด็กของพระองค์และจะเป็นเด็กของพระองค์ตลอดไป พระบุตรของพระองค์ก็มาในชนชาติของพวกเขา

8 Then he says to his servants, The wedding feast is ready, but those having been invited were not worthy.

⁸ แล้วเขาบอกแก่เหล่าผู้รับใช้ของเขา งานแต่งงานเตรียมพร้อมแล้ว แต่พวกนั้นที่ได้รับเชิญไม่มีค่าสมควร

Comments 22:8. "The wedding feast is ready." The Father Himself has prepared the whole celebration for His Beloved Son. For the Son's pleasure, the Father has been waiting and willing to forgive all; the Father wants to give a gift for His Beloved Son, that is, to forgive all that come under the blood of the Holy Son.

ความหมาย 22:8 "งานแต่งงานเตรียมพร้อมแล้ว" พระบิดาพระองค์เองได้เตรียมงานฉลองทุกอย่างสำหรับพระบุตรสุดที่รักของพระองค์ เพื่อความพอใจของพระบุตร พระบิดาได้รอคอยและยินดีที่จะให้อภัยทุกคน พระบิดาต้องการให้ของขวัญแก่พระบุตรสุดที่รักของพระองค์ และนั่นคือ ให้อภัยทุกคนนั้นที่เข้ามาภายใต้เลือดของบุตรที่ศักดิ์สิทธิ์

"But those having been invited" refers only to the Jews, the selected ones. "Were not worthy" refers to those who rejected the commandments of God and practiced the traditions of men. For them, the traditions of men became more important than the commandments of God.

"แต่พวกนั้นที่ได้รับเชิญ" ในที่นี้เฉพาะพวกยิวเท่านั้น ผู้ที่ได้เลือกสรร "ไม่มีค่าสมควร" หมายถึงพวกที่ได้ไม่ยอมรับคำบัญญัติของพระเจ้าและผู้รับใช้ และได้ไปทำตามกฎของคน สำหรับพวกเขา ประเพณีของคนกลายเป็นสิ่งสำคัญมากกว่าของคำบัญญัติของพระเจ้าเป็นผู้รับใช้

9 Go therefore to the intersections of the main roads, and as many as you shall find, invite to the wedding feast.

⁹ ดังนั้นไปตามทางแยกของถนนหลวง และพวกเขาจะเจอมากเท่าใด ก็เชิญมางานเลี้ยงแต่งงาน

Comments 22:9. "As many as you shall find, invite to the wedding feast." The Father specifically said to go out and invite those you find, no differentiating, any class of people, Jews, Gentiles, and outcasts; if in their hearts they show remorse towards their actions and repent, invite them to the feast.

ความหมาย 22:9 “พวกเจ้าเจอมามากเท่าใด ก็เชิญมางานเลี้ยงแต่งงาน” พระบิดาได้ตรัสสั่งโดยเฉพาะให้ออกไปและเชิญคนพวกนั้นที่คุณพบ ไม่มี ความแตกต่าง ในชนชั้นใดๆ พวกยิว คนต่างชาติ และคนที่ถูกตัดออก ถ้าในใจของพวกเขาพวกเขามีความสำนึกผิดต่อภาระทำของพวกเขาและ กลับตัว เชิญพวกเขามางานเลี้ยงแต่งงาน

¹⁰ And those servants went out into the **main roads**, gathered together all as many as they found, both bad and good; and the wedding **feast** was filled with guests.

¹⁰ และเหล่าผู้รับใช้นั้นก็ได้ไปตามถนนหลวง รวบรวมมากเท่าที่พวกเขาได้พบ ทั้งคนชั่วและคนดี และงานแต่งงานก็ได้เต็มไปด้วยแขกรับเชิญ

Comments 22:10. “The wedding feast was filled with guests.” Imagine heaven and the gates of heaven. The wedding hall where the wedding feast takes place is prepared somewhere in front of the gates of heaven. Souls are gathered here just before entering the gates of heaven. From this parable, we can imagine the wedding hall having two sections, one on top of the other. The top section is the Jews section, where only the selection of the Jews enters; the bottom section is where the second group of guests, the mixed group, enters. This wedding feast is still yet an event that will take place at God’s timing.

ความหมาย 22:10 “งานแต่งงานก็ได้เต็มไปด้วยแขกรับเชิญ” วิวาทภาพสวรรค์และประตูของสวรรค์ ห้องโถงของงานสมรสคือที่ที่ได้มีการเตรียม ข้างหน้าประตูของสวรรค์ เหล่าวิญญาณได้มาชุมนุมกันที่นั่นก่อนที่จะผ่านเข้าประตูของสวรรค์ จากคำอุปมานี้ เราสามารถวิวาทภาพได้ว่าห้องโถงของ งานสมรสมีสองส่วน เหนือขึ้นกันและกัน ชั้นบนเป็นพวกยิว ซึ่งมีเพียงแต่พวกยิวเท่านั้นที่เข้าได้ ชั้นล่างเป็นพวกแขกกลุ่มที่สอง ซึ่งเป็นกลุ่มที่ปะปนกัน เข้าไป งานสมรสนี้คือจะยังคงเกิดขึ้นในเวลาที่พระผู้เป็นเจ้าต้องการ

Heaven, the wedding hall, and the soul world are completely in a different dimension for human eyes’ ability to see, but only the eyes of the soul can see. All the stars and everything in the sky exist to show humans the glory of God and show that there is a God who created everything. It is His pleasure, not human pleasure; the purpose to create is just for Himself and for humans to see that there is a God who created all things (See Revelation 4:11). But humans do not use this knowledge to come to acknowledge the Creator.

สวรรค์ ห้องโถงแห่งงานแต่งงาน และโลกของวิญญาณอยู่ในต่างมิติต่อตาของมนุษย์ที่จะสามารถมองเห็นได้ มีเพียงแต่ตาของวิญญาณที่สามารถมองเห็น ดาวทั้งหมดและทุกสิ่งในท้องฟ้าที่มีอยู่ก็เพื่อให้มนุษย์เห็นความรุ่งโรจน์ของพระผู้เป็นเจ้าและแสดงนั่นว่าเป็นพระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงได้สร้างทุกสิ่ง มันคือความพอใจของพระองค์ ไม่ใช่เพื่อความพอใจของมนุษย์ จุดประสงค์ที่สร้างคือก็เพียงเพื่อพระองค์เองและให้มนุษย์นั้นว่าในเวลานั้นคือพระผู้ เป็นเจ้าผู้ทรงได้สร้างทุกสิ่ง (มองในวิวรณ์ 4:11) แต่เหล่ามนุษย์ไม่ใช้ความรู้นี้เพื่อมาเพื่อยอมรับพระผู้สร้าง

¹¹ Then the king having entered in to look upon those reclining, he saw there a man not being dressed in wedding garment;

¹¹ แล้วเมื่อกษัตริย์ได้เข้ามาภายในเพื่อมองยังพวกนั้นที่นั่งอยู่ ท่านได้เห็นที่นั่นชายผู้หนึ่งมาโดยไม่มีเครื่องแต่งกายสำหรับงานแต่งงาน

Comments 22:11. As this verse tells, all of the guests have accepted His Son’s mercy with a sincere heart, but there was one there who pretended to accept. This one hid himself among the others; he just wanted to have a portion of the good time. He thought that he could hide from the eyes of the Lord, but no one can.

ความหมาย 22:11 ในข้อนี้เองบอก แขกรับเชิญทั้งหมดที่ได้ยอมรับพระเมตตาของพระบุตรของพระองค์ด้วยความจริงใจ แต่ในที่นี่มีแขกคนหนึ่งที่ได้ แสร้งเป็นยอมรับ ผู้นี้ซ่อนตัวเขาเองอยู่ในกลุ่ม เขาได้ต้องการเพียงมีส่วนร่วมในเวลาของสิ่งดี เขาได้คิดนั้นว่าเขาสามารถซ่อนจากสายตาของพระเจ้า แต่ไม่มีใครสามารถทำได้

“He saw there a man.” This man represents all those who try to make themselves righteous in their own eyes, as the Bible tells us, but the Lord can see the inner heart of those individuals. Everything is like an open book for the Lord.

“ท่านได้เห็นที่นั่นชายผู้หนึ่ง” ชายผู้นี้จริงแล้วก็เป็นเหมือนพวกนั้นที่พยายามทำตัวของพวกเขาเองว่าถูกต้องในสายตาของพวกเขาเอง ดังที่พระคัมภีร์ บอกรเรา แต่พระเจ้าสามารถเห็นภายในใจของพวกเขาแต่ละคน ทุกอย่างเสมือนหนังสือที่เปิดอยู่สำหรับพระเจ้า

“Wedding garment.” This portion of the parable refers to then and now as well. The wedding garment represents faith and belief in the Lord Jesus, that He is the only true Son of God and only by His blood are we all clean. The old garments have been changed; they have been washed by the blood of the Lord Jesus, and when they have been washed in the blood, they will be fit for the wedding feast. That is what the Father is looking for; the first thing the Father sees is the wedding garment, and the sin of that person will be covered. Do not come to the wedding if you do not have the wedding garment on you.

“เครื่องแต่งกายสำหรับงานแต่งงาน” ส่วนนี้ของคำอุปมาหมายถึงในอดีตและในปัจจุบันด้วยเช่นกัน เครื่องแต่งกายสำหรับงานแต่งงานคือความศรัทธาและความเชื่อในพระเยซูเจ้า นั่นว่าพระองค์คือพระบุตรที่แท้จริงองค์เดียวของพระผู้เป็นเจ้าและโดยพระโลหิตของพระองค์เราทั้งหมดสะอาด เหล่าเครื่องแต่งกายเก่าได้เปลี่ยน พวกเขาได้รับการล้างโดยพระโลหิตของพระเยซูเจ้า และเมื่อพวกเขาได้รับการล้างในพระโลหิต พวกเขาจะเหมาะสมสำหรับงานแต่งงาน นั่นคืออะไรที่พระบิดามองหา สิ่งแรกที่พระบิดาเห็นคือเครื่องแต่งกายสำหรับงานแต่งงาน และบาปของผู้ที่นั้นจะถูกคลอบคลุมอยู่มาในงานแต่งงานถ้าหากคุณไม่มีเครื่องแต่งกายสำหรับงานแต่งงานบนตัวคุณ

¹² and he says to him, Friend, how did you enter here not having a wedding garment? And he was speechless.

¹² และท่านพูดกับเขาว่า เพื่อน เจ้ามายังที่นี่ได้อย่างไรโดยไม่มีเครื่องแต่งกายสำหรับงานแต่งงาน? และเขาก็นิ่งไม่สามารถตอบได้

Comments 22:12. “Friend ... wedding garment?” This man (friend) represents all those who sneak in without proper wedding garments. This man was invited by the servants, and he hid among the true believers and the Jews. The servants’ duty was only to invite the guests, not to sort them. As the Bible tells us, the wolf covered with lambskin can blind the eye, not just for other believers but even for the servants. Just looking at the outer covering, you think it is right to invite them to the feast. But, the Father’s eyes can see through the covering; He sees through the deep, hidden portion of the heart and soul. Nothing can be hidden in front of the Father.

ความหมาย 22:12 “เพื่อน ... เครื่องแต่งกายสำหรับงานแต่งงาน?” ชายผู้นี้ (เพื่อน) คือพวกนั้นทั้งหมดที่แอบเข้ามาโดยไม่มีเครื่องแต่งกายสำหรับงานแต่งงานที่เหมาะสม ชายผู้นี้ได้ถูกเชิญโดยผู้รับใช้ และเขาก็แอบระหว่างในหมู่คนที่มีความเชื่อแท้จริงและพวกคนอิว ผู้รับใช้มีหน้าที่เพียงเชิญแขก ไม่แยกความแตกต่างในพวกเขา ดังที่พระคัมภีร์บอกเรา หมาป่าที่ได้คลุมตัวด้วยขนแกะสามารถหลอกตาได้ ไม่ใช่เพียงแต่เหล่าผู้มีความเชื่อเท่านั้นแม้แต่ผู้รับใช้ เพียงมองแต่สิ่งครอบคลุมภายนอก คุณคิดว่ามันคือถูกต้องที่จะเชิญพวกเขาในงานแต่งงาน แต่ ตาของพระบิดาสามารถมองเห็นของแท้ที่ปกคลุม พระองค์เห็นถึงส่วนลึก ส่วนที่ได้ซ่อนอยู่ในใจและวิญญาณ ไม่มีอะไรสามารถซ่อนอยู่ได้ต่อหน้าพระบิดา

¹³ Then the king said to the servants, Having bound his feet and hands, cast him out into the outer darkness; there will be the weeping and the gnashing of the teeth.

¹³ แล้วกษัตริย์จึงได้บอกต่อผู้รับใช้ มัดเขาทั้งเท้าและมือ โยนเขาออกไปข้างนอกในที่มืด ที่นั่นจะมีแต่การร้องไห้และขบเคี้ยวฟัน

Comments 22:13. These servants here represent the angels of the Lord, who have the power and authority to carry out these actions. The outer darkness represents the outer rim of Hades (See Luke 16:22-23). Note that here and in Luke 16:22-23, the Lord refers to the outer level within the realm of Hades.

ความหมาย 22:13 ผู้รับใช้ที่นี่คือเทวดาของพระเจ้า ผู้ซึ่งที่มีอำนาจและหน้าที่เพื่อจะทำสิ่งเหล่านี้ ในที่มีมืดภายนอกนี้คือรอบนอกของนรก (ลูกา: 16:22-23) ตั้งข้อสังเกตในที่นี้และในลูกา 16:22-23 พระเจ้าหมายถึงรอบนอกภายในเขตของนรก

¹⁴ For many are called, but few chosen.

¹⁴ เพราะมีหลายคนที่ได้ถูกเรียก แต่มีน้อยที่ได้รับเลือก

Comments 22:14. The meaning of the wedding feast itself is to show that everything is in the Father; this world itself is in the Father as well. The Father has all things in His hand. The ultimate decision belongs to the Father, who alone makes all the decisions. Remember that the Lord Jesus Himself always does the Father’s will.

ความหมาย 22:14 ความหมายของงานแต่งงานมันเองเพื่อแสดงให้เห็นนั่นว่าทุกอย่างอยู่ในพระบิดา โลกนี้มันเองก็อยู่ในพระบิดาด้วยเช่นกัน พระบิดาได้มีทุกอย่างอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ การตัดสินใจขั้นสุดท้ายขึ้นอยู่กับพระบิดา ผู้ซึ่งตามลำพังทำการตัดสินใจทุกอย่าง จำไว้ว่าตลอดเวลาพระเยซูเจ้าเองทำตามพระประสงค์ของพระบิดา

¹⁵ Then having gone out, the Pharisees took counsel how they might ensnare Him in His words.

¹⁵ แล้วได้ออกไป พวกฟาริสีก็ได้ไปปรึกษากันว่าพวกเขาควรจะทำอย่างไรที่จะจับผิด พระองค์ ในพระคำพูดของ พระองค์

¹⁶ And they send to Him their disciples, with the Herodians, saying, Teacher, we know that Thou are true, and teach the way of God in truth, and do not care for anyone, for Thou do not look on the appearance of people.

¹⁶ และพวกเขาได้ส่งสาวกของพวกเขาไปยัง พระองค์ กับพวกของเฮโรเดียน กล่าวหาว่า พระอาจารย์ เรารู้ว่า พระองค์ท่าน นั้นเป็นจริง และสอนทางของ พระผู้เป็นเจ้า อย่างแท้จริง และไม่สนใจใคร เพราะ พระองค์ท่าน ไม่สนใจในการปรากฏตัวของผู้คน

Comments 22:16. Here, we see the hypocrisy of the Pharisees; they took the Herodians along as witnesses to what the Lord Jesus would answer about taxes.

This verse supports many of our comments about the Pharisees; they know, and they see, but they do not accept. The Lord has come to guide them, but they themselves choose not to follow; the guilt is not with the Lord (See John 9:41). If they did not know, there would be no guilt, but because they know (about the Lord) and admit, the guilt remains on them.

ความหมาย 22:16 ในที่นี้ เราเห็นการเสแสร้งของพวกฟาริสี พวกเขาได้พาพวกเฮโรเดียสไปด้วยเพื่อให้เป็นพยานในคำตอบอะไรของพระเยซูเจ้าเกี่ยวกับเรื่องการส่งภาษีส่วย

ในข้อนี้ได้สนับสนุนคำอธิบายหลายข้อของเราเกี่ยวกับพวกฟาริสี พวกเขาารู้ และพวกเขาเห็น แต่พวกเขาไม่ยอมรับ พระเจ้าได้มานำทางพวกเขา แต่พวกเขาพวกเขาเองเลือกที่จะไม่ติดตาม ความผิดไม่ใช่กับพระเจ้า (มองยอห์น 9:41) ถ้าพวกเขาไม่รู้ ที่นั่นก็ไม่มีผิด แต่เพราะพวกเขา (เกี่ยวกับพระเจ้า) และยอมรับ ความผิดยังคงอยู่กับพวกเขา

¹⁷ Tell us therefore, What **do Thou think?** Is it lawful to give tribute to Caesar, or not?

¹⁷ ดังนั้นบอกพวกเราว่า อะไรที่ **พระองค์ท่าน** คิด? มันเป็นการถูกกฎที่จะจ่ายส่วยให้ซีซาร์ หรือไม่?

¹⁸ However, **Jesus having perceived their malice, said, Why do you test Me, hypocrites?**

¹⁸ อย่างไรก็ตาม **พระเยซู** ได้รู้ถึงกลชั่วของพวกเขา ได้พูดว่า ทำไมพวกเขาจึงมาทดลอง **เรา** พวกหน้าซื่อใจคด?

¹⁹ Show **Me** the tribute coin. And they brought to **Him** a denarius.

¹⁹ ให้แก่ **เรา** ดูเงินส่วย และพวกเขาได้นำมาให้แก่ **พระองค์** เงินดินาริอัส

²⁰ And **He says to them, Whose is this image and inscription?**

²⁰ และ **พระองค์** พูดกับพวกเขา รูปและคำจารึกนี้เป็นของใคร?

²¹ They say to **Him, Caesar's.** Then **He says to them, Give back therefore to Caesar the things of Caesar, and to God the things of God.**

²¹ พวกเขาพูดกับ **พระองค์** ว่า ของซีซาร์ แล้ว **พระองค์** พูดกับพวกเขา ดังนั้นของของซีซาร์ให้แก่ซีซาร์ และของของ **พระผู้เป็นเจ้า** เป็นของ **พระผู้เป็นเจ้า**

²² And **having heard, they marveled; and having left Him, they went away.**

²² และเมื่อได้ยิน พวกเขาก็ได้มีความประหลาดใจ และได้ทิ้ง **พระองค์** พวกเขาได้ไปที่อื่น

Comments 22:21-22. Here we have the meaning: The Lord has proved to people that the wisdom of God is beyond the human mind; a simple answer has answered it all. The Lord did not use many pretty words but always straightforward words, and the words will convict the hearts of humans.

ความหมาย 22:21-22 ในที่นี้เรามีความหมาย พระเจ้านั้นได้พิสูจน์ต่อผู้คนถึงภูมิปัญญาของพระผู้เป็นเจ้านั้นว่าเกินกว่าปัญญาของมนุษย์ คำตอบง่ายได้ตอบมันทั้งหมด พระเจ้าได้ไม่ใช้คำส่วยงามมากมายแต่ตลอดเวลาให้คำตอบโดยตรง และคำตอบจะกล่าวโทษใจของเหล่ามนุษย์

²³ On that day Sadducees came to **Him, those saying that there is no resurrection, and they questioned Him,**

²³ ในวันนั้นมีพวกสะดูสีได้มาหา **พระองค์** พวกนี้พูดว่าที่นี่ไม่มีการฟื้นคืนชีพ และพวกเขาก็ได้ถาม **พระองค์**

²⁴ saying, **Teacher, Moses said, If someone should die, having no children, his brother shall marry his wife, and raise up offspring to his brother.**

²⁴ พูดว่า **พระอาจารย์** โมเสสได้พูดว่า ถ้าใครได้ตาย ไม่มีลูก พี่น้องชายของเขาจะต้องแต่งงานกับภรรยาของเขา และมีบุตรเพื่อพี่น้องของเขา

²⁵ Now there were with us seven **brothers; and the first having married, died, and having no seed, he left his wife to his brother;**

²⁵ เวลานั้นในหมู่พวกเรามีพี่น้องชายเจ็ดคน และคนโตได้แต่งงาน ได้ตายไป และไม่มีบุตร เขาได้ทิ้งภรรยาไว้กับน้องชายของเขา

²⁶ in like manner the second also, and the third, **until the seventh.**

²⁶ เช่นเดียวกันคนที่สองด้วยกัน และที่สาม จนกระทั่งคนที่เจ็ด

²⁷ Then, last of all, the woman died.

²⁷ แล้ว หลังจากทั้งหมด หญิงผู้นั้นก็ได้ตาย

²⁸ In the resurrection therefore whose wife will she be of the seven? For all had her.

²⁸ ในวันที่ฟื้นขึ้นมาจากความตายดังนั้นเธอจะเป็นภรรยาของใครในทั้งเจ็ด? เพราะทุกคนได้เธอ

²⁹ Now Jesus answering said to them, You are led astray, not knowing the Scriptures, nor the power of God.

²⁹ เวลานั้น พระเยซู ตอบต่อพวกเขาว่า พวกเขาได้ถูกชักนำให้หลงทาง ไม่รู้พระคำสอน หรืออำนาจของ พระผู้เป็นเจ้า

³⁰ For in the resurrection they neither marry, nor are given in marriage, but are like angels in heaven.

³⁰ สำหรับการฟื้นคืนชีพพวกเขาจะไม่มีการแต่งงาน หรือยกให้เพื่อแต่งงาน แต่เป็นเหมือนเทวดาในสวรรค์

³¹ Now concerning the resurrection of the dead, have you not read that which was spoken to you by God, saying,

³¹ ตอนนี้เกี่ยวกับการฟื้นคืนชีพของผู้ที่ตาย เจ้ามีได้อ่านหรือซึ่งได้กล่าวแก่พวกเขาโดย พระผู้เป็นเจ้า พูดยังว่า

³² I am the God of Abraham, and the God of Isaac, and the God of Jacob? He is not the God of the dead, but of the living.

³² เรา คือ พระผู้เป็นเจ้า ของอับราฮัม และ พระผู้เป็นเจ้า ของไอแซค และ พระผู้เป็นเจ้า ของยาโคบ? พระองค์ มิใช่ พระผู้เป็นเจ้า ของคนตาย แต่ของคนเป็น

³³ And having heard, the multitudes were astonished at His teaching.

³³ และเมื่อได้ยิน ผู้ชนได้รู้สึกประหลาดใจในคำสอนของ พระองค์

Comments 22:23-33. “Resurrection.” The Lord talks about the resurrection of the body.

“He is not the God of the dead, but of the living” (See verse 32); at this point, the Lord Jesus talks about His resurrection in the body. The Father is the God of the living because all things live in front of the Lord. The passage confirms the resurrection of the Lord Jesus, which is why the Father is the God of the living; His Son never died, and He was resurrected in the body. God cannot die; He is the God of the living, so He cannot die; He is life (See 1 John 5:11-12). This passage confirms the resurrection of His Son, complete body and soul. The Lord Jesus was the first one to rise from the dead; that is why He is the King of the resurrection; all that will resurrect at the end will be under Him. He is the King of all, the dead (those who never have a chance to return, as in the Bible is mentioned the ones that have been punished to be burned in Hell; See Revelation 20:12-14), and the alive. By His sacrifice on the cross, the Lord Jesus has become the King of the dead and the living.

ความหมาย 22:23-33 “ฟื้นขึ้นมาจากความตาย” พระเจ้าบอกถึงการฟื้นขึ้นมาในร่าง

“พระองค์มิใช่พระผู้เป็นเจ้าของคนตาย แต่ของคนเป็น” (มองข้อ 32) มาถึงจุดนี้ พระเยซูเจ้าตรัสเกี่ยวกับการฟื้นคืนชีพของพระองค์ในร่างกาย พระบิดาคือพระผู้เป็นเจ้าของคนเป็นเพราะทุกสิ่งทั้งหมดมีชีวิตเบื้องหน้าของพระเจ้า บทความนี้ได้อธิบายการฟื้นคืนชีพของพระเยซูเจ้า ซึ่งคือทำไมพระบิดาคือพระผู้เป็นเจ้าของสิ่งมีชีวิต พระบุตรของพระองค์ไม่เคยตาย และพระองค์ได้ฟื้นคืนชีพในร่างกาย พระผู้เป็นเจ้าไม่สามารถตาย พระองค์เป็นพระผู้เป็นเจ้าของคนเป็น ดังนั้นพระองค์ไม่สามารถตาย พระองค์คือชีวิต (1 ยอห์น 5:11-12) ข้อเขียนนี้ยืนยันการฟื้นคืนชีพของพระบุตรของพระองค์ สมบูรณ์ทั้งร่างและวิญญาณ พระเยซูเจ้าได้เป็นผู้แรกที่ฟื้นคืนชีพจากความตาย นั่นคือทำไมพระองค์คือพระมหากษัตริย์ของการฟื้นขึ้นมาจากความตาย ทั้งหมดนั้นที่จะฟื้นคืนชีพในตอนสุดท้ายจะอยู่ภายใต้พระองค์ พระองค์คือพระมหากษัตริย์ของทั้งหมดเหล่าที่ฟื้นคืนชีพ พวกที่ตาย (พวกนั้นที่ไม่เคยมีโอกาสเพื่อกลับคืนมา) ดังที่พระคัมภีร์ได้พูดถึงคือพวกนั้นที่ได้ถูกลงโทษเพื่อเผาในนรก มองในวิวรณ์ 20:12-14) และผู้มีชีวิต โดยการถูกตรึงบนกางเขนของพระองค์ พระเยซูเจ้าได้กลายเป็นพระมหากษัตริย์ของผู้ตายและผู้มีชีวิต

Q: How many resurrections in the body are described in the Bible?

คำถาม มีการฟื้นคืนชีพในร่างกี่ครั้งตามคำที่ได้อธิบายในพระคัมภีร์?

A: There is only one resurrection in the body. The resurrection in the body can happen only for the believers in the Father, the Son Jesus, and the Holy Spirit. Only the believers can have that chance. This is the first resurrection, as described in Revelation 20:4-5, and it will take place sometime in the future before the Lord’s second coming on earth. Revelation 20:5 says, “The rest of the dead did not come to life until the thousand years

were ended.” Those who come to life in this verse never get the body; they come to life just to receive judgment, but they will have no material body, just the spiritual body. The soul that dies without a body has no thought of pain, but these ones that come to life here will have thought to know only what pain will mean and will have feelings of punishment in torture. (See Revelation 20:12-14).

คำตอบ มีการฟื้นคืนชีพในร่างเพียงครั้งเดียว การฟื้นคืนชีพในร่างสามารถเกิดขึ้นได้เพียงสำหรับผู้ที่เชื่อในพระบิดา พระบุตรพระเยซู และพระวิญญาณบริสุทธิ์ มีแต่ผู้ที่มีความเชื่อสามารถมีโอกาสนี้ นี่เป็นการฟื้นคืนชีพครั้งแรก ตามที่ได้อธิบายไว้ในวิวรณ์ 20:4-5 “และมันจะเกิดขึ้นในอนาคตก่อนการกลับมาบนโลกครั้งที่สองของพระเจ้า ในวิวรณ์ 20:4-5 “แต่คนอื่นๆ ที่ตายแล้วไม่ได้กลับมีชีวิตอีกจนกว่าจะครบกำหนดพันปี” พวกนั้นซึ่งมีชีวิตในข้อนี้ไม่เคยได้รับร่าง พวกเขาไม่มีชีวิตเพียงเพื่อรับคำพิพากษา แต่พวกเขาไม่มีร่าง เพียงมีแต่กายของวิญญาณ วิญญาณนั้นที่ตายไม่มีร่างได้ ไม่มีความรู้สึกเจ็บ แต่พวกนี้ที่กลับคืนชีพจะมีความรู้เพียงว่าความเจ็บปวดคืออะไรจะรู้หมายความว่าความและจะรู้สึกถูกลงโทษอย่างทรมาน(มองในวิวรณ์ 20:12-14)

Q: Do we keep the gender after the resurrection? **A:** There are differences between the resurrected bodies, but no term for female or male is used. Those who reign with the Lord have heavenly bodies, not human bodies. The heavenly body does not have a specific way of looking to tell the difference between female and male like we have on earth (See 1 John 3:2).

คำถาม เราเก็บรักษาเพศหลังการฟื้นคืนชีพ? **คำตอบ** ที่นั่นคือมีความแตกต่างระหว่างการได้ฟื้นคืนชีพในร่าง แต่ไม่มีคำว่าผู้หญิงและผู้ชายได้ให้พวกนั้นที่ร่วมครองกับพระเจ้าได้มีร่างสวรรค์ ไม่ใช่ร่างมนุษย์ ร่างสวรรค์ไม่มีการมองโดยเฉพาะเพื่อบอกความแตกต่างระหว่างผู้หญิงและผู้ชายเหมือนเราในโลกมนุษย์ที่มี (มองใน 1 ยอห์น 3:2)

34 But the Pharisees, **having** heard that **He** had put the Sadducees to silence, gathered themselves together.

34 แต่พวกฟาริสี เมื่อได้ยินนั้นว่า **พระองค์** ได้ทำให้พวกซาดูซีส์เงียบไป พวกเขาก็ได้รวมตัวพวกเขาเข้าด้วยกัน

35 And one of them, a lawyer, **questioned, tempting Him:**

35 และคนหนึ่งในพวกเขา นักกฎหมาย ได้ตั้งคำถาม เพื่อทดสอบ **พระองค์**

36 **Teacher,** which commandment is the **greatest** in the law?

36 **พระอาจารย์** กฎข้อใดในพระราชาบัญญัติซึ่งยิ่งใหญ่ที่สุด?

Comments 22:35-36. This lawyer is a leader of religion at that time; religious leaders who claim that they are the ones who know everything about the law of God. The Lord here used Scripture to reply to them; He told them straightforwardly: you do not know the Scripture. The Lord showed them His knowledge, but they still tested Him. There are two types of people, in the past one and nowadays another. In those times, they tested the Lord's authority, while nowadays, humans test the Lord's patience. Think that the Lord has died for all; the Lord did not die just for the Jews alone but for the whole world. Yet, only a small number of people have come to recognize that, and this is a test of the Lord's patience against the Lord's mercy for humans. Many people in the church and those who claim to be believers speak by mouth, not by heart, and their mouth leads them to judgment.

ความหมาย 22:35-36 พวกนักกฎหมายนี้เป็นหัวหน้าศาสนาในเวลานั้น หัวหน้าศาสนาซึ่งกล่าวอ้างนั้นว่าพวกเขาเป็นผู้รู้ทุกอย่างเกี่ยวกับกฎของพระผู้เป็นเจ้า ในที่นี้พระเจ้าได้ใช้พระราชาบัญญัติในการตอบกลับแก่พวกเขา พระองค์ได้บอกพวกเขาอย่างตรงๆว่า พวกเขาไม่รู้พระราชาบัญญัติ พระเจ้าได้ทรงแสดงให้พวกเขาเห็นถึงความรู้ของพระองค์ แต่พวกเขายังคงได้ทดลองพระองค์ ที่นั่นคือมีคนสองชนิด ในอดีตพวกหนึ่งและปัจจุบันอีกพวกหนึ่ง ในเวลานั้น พวกเขาได้ทดลองสิทธิอำนาจของพระเจ้า ในขณะที่มนุษย์ทดลองความอดทนของพระเจ้า คิดนั้นว่าพระเจ้าได้ตายเพื่อทุกคน พระเจ้าไม่ได้ตายเพียงเพื่อพวกยิวเท่านั้นแต่เพื่อทั้งโลก ยังคง มีเพียงคนจำนวนเล็กน้อยที่ได้อำนาจมาเพื่อยอมรับ และนี่คือการทดสอบต่อความอดทนของพระเจ้าต่อต้านกับความเมตตาของพระเจ้าสำหรับมนุษย์ หลายคนโบสถ์และพวกนั้นที่อ้างว่าเป็นผู้มีความเชื่อพูดแต่ปาก ไม่ใช่ด้วยใจ และปากของพวกเขาจะนำพวกเขาเพื่อการถูกตัดสิน

37 And **He** said to him, **You shall love the Lord Thy God** with all **your** heart, and with all **your** soul, and with all **your** mind.

37 และ **พระองค์** ได้พูดกับเขาว่า เจ้าจงรัก **พระเจ้าพระผู้เป็นพระเจ้าของเจ้า** ด้วยสุดสิ้นใจของเจ้า และด้วยวิญญาณทั้งหมดของเจ้า และด้วยความคิดทั้งสิ้นของเจ้า

38 This is the great and first commandment.

³⁸ นี่คือข้อยิ่งใหญ่และเป็นข้อแรกในคำสั่งของพระบัญญัติ

³⁹ The second like it: **You shall love your neighbor as yourself.**

³⁹ ข้อที่สองมันเป็นเช่นนั้น เจ้าจงรักเพื่อนบ้านของเจ้าดังเจ้ารักตนเอง

⁴⁰ On these two commandments **all the law hangs**, and the Prophets.

⁴⁰ ในพระบัญญัติสองประการนี้กฎทุกอย่างติดตาม และศาสดาพยากรณ์

Comments 22:39-40. The neighbor here is anyone the Lord brings to your path, not those that only walk and pass you by, but those you interact with (See Luke 10:36-37). There is always some purpose in connecting with someone, regardless of the type of people you meet. If you are good to them, inside of them, they will have a question, “Why are you good to them?” And if the conversation comes, you can tell them this is one of the principles of teaching from the Bible. Make them think of the Bible, and you will open their hearts to search by themselves.

ความหมาย: 22: 39-40 เพื่อนบ้านในที่นี้คือใครก็ตามที่พระเจ้านำมาในทางของคุณ ไม่ใช่พวกที่เพียงเดินและผ่านคุณไปมา แต่เป็นพวกนั้นที่คุณมีความเกี่ยวข้องด้วย (มองลูกา 10:36-37) นี่คือนิยามของเวลาให้เหตุผลบางอย่างให้เกี่ยวข้องกับบางคน ไม่ว่าจะเป็นคนประเภทไหนก็ตามที่คุณพบ ถ้าคุณติดกับพวกเขา ภายในใจของพวกเขา พวกเขาจะมีคำถาม “ทำไมคุณจึงดีกับพวกเขา?” และถ้ามีการสนทนากัน คุณสามารถบอกพวกเขาได้ว่านี่คือหนึ่งของคำสอนหลักจากพระคัมภีร์ ทำให้พวกเขาคิดถึงพระคัมภีร์ และคุณจะทำให้พวกเขารู้สึกดีใจให้แสวงหาด้วยตัวของพวกเขาเอง

⁴¹ Now while the Pharisees were gathered together, **Jesus questioned** them,

⁴¹ เวลานี้เมื่อพวกฟาริสีได้รวมตัวเข้าด้วยกัน **พระเยซู** ได้ถามพวกเขา

⁴² saying, **What do you think about the Christ? Whose Son is He?** They say **to Him**, of David.

⁴² พูดว่า พวกเขาคิดอะไรเกี่ยวกับ **พระคริสต์?** **พระองค์** เป็น **พระบุตร** ของผู้ใด? พวกเขาตอบต่อ **พระองค์** ว่า ของดาวิด

Comments 22:41-42. Christ is the Greek translation of Messiah from Hebrew. Christ means “Anointed One of God” or “Chosen One of God.” The question the Lord has put is from the mercy of the Lord to open their eyes. They claim to be religious leaders but have no knowledge of Scripture. Then and now, people fight the same way for the deity of the Lord Jesus. The question they have then and now is the same: “How can Jesus be the Son of God when there were so many brothers and sisters in His earthly family?” It’s the same fight, no difference.

ความหมาย 22: 41-42 พระคริสต์เป็นคำแปลจากกรีกมาจากคำว่ามาชยาจากฮีบรู พระคริสต์คือ “เจิมพระเจ้าองค์หนึ่งของพระเจ้า” หรือ “ผู้เลือกสรรของพระเจ้า” คำถามที่พระเจ้าได้ถามนั้นมาจากพระเมตตาของพระเจ้าเพื่อที่จะเปิดตาของพวกเขา พวกเขาอ้างว่าเป็นผู้นำศาสนาแต่ไม่มีความรู้ในพระราชนิพนธ์ ทั้งในอดีตและปัจจุบัน ผู้คนรู้สึกเดียวกันสำหรับความเป็นพระเจ้าของพระเยซูเจ้า คำถามที่พวกเขามีในอดีตและปัจจุบันเป็นเช่นเดียวกัน “เป็นไปได้อย่างไรที่พระเยซูเป็นพระบุตรของพระเจ้าเมื่อที่นี้ได้มีพี่ชายและน้องสาวหลายคนในครอบครัวทางโลกของพระองค์?” มันความต่อต้านเช่นเดียวกัน ไม่แตกต่างกัน

“They say to Him, of David.” Their answer clearly shows that they all go through His earthly family; they go further to where He comes from. This is to fight who the Lord Jesus Himself is, born of human or born not of human. For them, He cannot be born of God because of His mother. The siblings He has on earth make His deity doubtful for them. Their stumbling point is: if Mary has a baby with God, how can she have more babies with another man? Even now, people think the same way, how holy she can be; for an adulteress, you would be pregnant with God and then with a man; this is the way they want to use the Lord Jesus’ Holy birth.

“พวกเขาตอบต่อพระองค์ว่า ของดาวิด” ในคำตอบของพวกเขาแสดงให้เห็นชัดเจนว่าพวกเขาทั้งหมดได้ไปตรวจสอบครอบครัวทางโลกของพระองค์ พวกเขาค้นไปทั่วจนถึงต้นตระกูลว่าพระองค์มาจากไหน นี่เป็นการสู้ต่อต้านว่าพระเยซูเจ้าพระองค์เองคือใคร ว่าเกิดจากมนุษย์หรือไม่ใช่มนุษย์ สำหรับพวกเขา พระองค์ไม่สามารถเกิดมาจากพระเจ้าเพราะมารดาของพระองค์ เหล่าพี่น้องทางโลกที่พระองค์มีทำให้ความเป็นพระเจ้าของพระองค์เป็นที่สงสัยสำหรับพวกเขา จุดสะดุดของพวกเขาคือ ถ้ามารีย์มีบุตรกับพระเจ้า เธอมีบุตรอื่น ๆ กับผู้ชายได้อย่างไร? ถึงแม้ทุกวันนี้ ผู้คนยังคงคิดเช่นเดิม เธอสามารถจะเป็นสูงศักดิ์แบบเธอสามารถเป็นได้อย่างไร สำหรับการล่วงประเวณี คุณได้มีท้องกับพระเจ้าเป็นเจ้าและแล้วกับผู้ชาย นี่เป็นทางที่พวกเขาใช้สู้การกำเนิดอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเยซูเจ้า

⁴³ **He says** to them, How then does David in the **Spirit** call **Him Lord**, saying:

⁴³ **พระองค์** พูดกับพวกเขาว่า อย่างนั้นแล้วดาวิดใน **พระวิญญาณ** เรียก **พระองค์** ว่า **พระผู้เป็นเจ้า** กล่าววว่า

⁴⁴ The **Lord** said **to My Lord**,

44 พระผู้เป็นเจ้า ได้พูดกับ พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้า ว่า

Sit on **My** right hand,

นั่งลงที่ข้างขวามือ **ของเรา**

Until **I** lay **Your** enemies underneath **Your** feet?

จนกระทั่ง **เรา** จะให้ศัตรูของ **พระองค์ท่าน** อยู่ใต้เท้าของ **พระองค์ท่าน**?

45 If, therefore, David calls **Him Lord**, how is **He** his son?

45 ถ้า ดังนั้น ดาวิดเรียก **พระองค์** ว่า **พระผู้เป็นเจ้า** แล้ว **พระองค์** จะเป็นบุตรชายของเขาได้อย่างไร?

Comments 22:43-45. Through this question, the Lord Jesus wants them to admit that He is the Son of God. That is why the virgin birth must happen. The woman who will carry Christ cannot be used by man until His birth is over; then, she can have life as a woman should have.

ความหมาย 22:43-45 ในคำถามนี้ พระเยซูเจ้าทรงต้องการให้พวกเขายอมรับนั้นว่าพระองค์คือพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้า นั่นคือทำไมหญิงพรหมจารีให้กำเนิดบุตรต้องมิชั้น ผู้หญิงที่จะอุ้มท้องพระคริสต์ไม่สามารถถูกใช้โดยผู้ชายได้จนกว่าการเกิดของพระองค์จะจบ แล้ว หลังจากนั้นเธอจึงสามารถใช้ชีวิตแบบปกติผู้หญิงควรจะมี

46 And no one was able to answer **Him** a word, neither **dared** anyone from that day to question **Him** no longer.

46 และไม่มีใครสามารถตอบคำใดต่อ **พระองค์** ได้ ตั้งแต่นั้นไม่มีใครได้กล้าซักถาม **พระองค์** อีกต่อไป

Life and Faith Applications. 1) Have faith in God and believe that we are clean only through the shed blood of the Lord Jesus. Only through Him can we be in front of the throne of the Father. 2) As Christians, we must give ourselves to God and obey His commandments, but we also should perform our duties as citizens and be examples in society. 3) We must believe in the bodily resurrection of the Lord Jesus, for we, in the same manner, will rise as well. The Lord Jesus is the King of the resurrection, and all that will resurrect at the end will be under Him. 4) Put God first in everything that you do and give your love to Him. Also, show your love for the Lord to the people that the Lord brings in your path.

ชีวิตและการแสดงความจำนง 1) มีความศรัทธาในพระผู้เป็นเจ้าและเชื่อนั้นว่าเราสะอาดโดยพระโลหิตที่หลังของพระเยซูเจ้าเท่านั้น เพียงโดยพระองค์เท่านั้นเราสามารถอยู่เบื้องหน้าพระที่นั่งของพระบิดา 2) เป็นคริสเตียน เราต้องให้ตัวของเราเองแก่พระผู้เป็นเจ้าและเชื่อฟังกฎข้อบังคับของพระองค์ แต่เราด้วยกันควรจะทำหน้าที่ของเราตั้งเป็นประชาชนและเป็นตัวอย่างแก่สังคม 3) เราต้องเชื่อในการฟื้นคืนชีพในร่างของพระเยซูเจ้าสำหรับเรา ในทางเดียวกัน จะฟื้นคืนชีพด้วยเช่นเดียวกัน พระเยซูเจ้าเป็นพระมหากษัตริย์ของการคืนชีพ และทุกคนนั้นจะฟื้นคืนชีพที่สุดท้ายจะอยู่ภายใต้พระองค์ 4) ให้พระผู้เป็นเจ้ามาเป็นอันดับแรกในทุกสิ่งนั้นที่คุณทำและให้ความรักของคุณต่อพระองค์ ด้วยกัน แสดงความรักของคุณสำหรับพระเจ้าต่อผู้คนที่พระเจ้านำมาในวิถีชีวิตของคุณ